

Излиза седмично. Урежда редакционен комитет Адрес: редакция и администрация ул. Бдинска № 13. Броя 2 лева.

Абонаментът: Годишно 100 лева, за 6 месеци 50 лева — винаги предплатенъ.

За реклами се плаща 2 лева на □ с. м. Всячко въ предплатата. Реклами се приематъ въ администрацията и въ Печатница Добри Тодоровъ.

МАДРИГАЛИ

за тази, що ме хвали:

1. Селма! Селма! Селмалина!
Четохъ твоя мадригалъ...
Да те чакамъ ли на балъ —
еръщу Новата Година —
въ „Прошектъ“ Домътъ на изкуства
реди хубавъ тамъ скърпизъ...
за писателки такъвизъ,
що разнежаватъ скрити чувства.
2. Селмалина, Селмалина!
няматъ четвъртъ отъ дузина
дечурлига,
но не мига
ми окото: до година,
ако мойта половина
се съгласи, —
ще огласи
къщата ми ново бебе —
туй за знание на тебе.
3. Селма! Селма! Селмалина!
кочимъ азъ край тебе мина —
вкъвашъ, сбъкашъ катъ кашина...
Ахъ! недей, теквашъ мина,
да ми правитъ въ „Царь Борисъ“
че азъ хищникъ съмъ катъ рибъ.
4. Селмалина, Селмалина!
ни Мария Магдалина,
нито нѣкоя рускиня —
бига Зина, или Фрина,
е достойна, като тебъ:
ти си ангелъ, ти си фебъ!
5. Селма, Селма, Селмалина!
на пукъ върла окарлатина,
а кажи — кога двамина
ще отидемъ въ Карантина,
или въ морската градина,
или въ тукашнитъ кина, —
даже о’рискъ и да настина...
да настроимъ звучни лири,
сладъ катъ приемъ двѣ-три бири?...
6. Селмалина, Селмалина!
сочна, сладка, катъ малина,
на Кристала, катъ пелина,
знай: жената ме проклена,
че сърцето ми истона...
и ми вика: „ще вагина
и за туй си ти причина,
и „твоята“ Селмалина!“

Чучело-Усси.

Честита новата година. Кому какво носи тя.

Старата си отиде сърдитъ, разлюта се наврѣя и зарита... Новата да е честита на всички: на гаюве, на хора, на птички.
Ей я, носи пълни чували и сандъци съ късметъ:
— на Варна носи кметъ — отъ устата му да тече медъ; на бездомничитъ — ватоварна къщи за милиони отъ картони; на Ангелсона — младина, нова брада и други мъжки добрини; на бекери за наслади — по две булки млади; на банкери висока, висока валута, голѣма борсова игра и несмѣтна паръ, да станатъ милвардери, та съ тѣхъ германецъ да не може се мѣри... На спекуланти — голѣми далавери надъ хора, безъ разлика въ по-голѣми размѣри... На влюбени — срещи въ морската градина, милувки, сълзи и цѣлувки, а по-нататкъ... отлага се за догодина. На кръчмари клиент нови — да не знаятъ що е пийоти, що е отрови... Зима люта на дървари, да намалетъ дървени камѣри; на политици — умни калпаци; на адвокати объркани закони и ахмаци; на чиновници и си, омаси 18 месеца година и деца дузина; на всички по села и градове: всички кажево* пожелае ще му се отзове, безъ много да лае. Silvio.

Новогодишни скици.

Свири нощната фортуна.
Ослепителна светлина се разлива изъ салона. Тежки драперии покриватъ стеницъ. Нѣколко елки поставени по жлитъ обсициани съ множество подаръци и малки електрически лампички блѣстятъ като брилянти. Тежки, пълни звуци на салоненъ оркестръ се разливатъ изъ залата. Важни дами и господа въ най-изящно облѣкло морво танцуватъ или насѣдали около маситъ разливатъ ливъори и шампанско — пируватъ.
Честита новата година!
Свири нощната фортуна.
Въ полуслукената връчма газовата лампа едва мъждее. Около тукътамъ поставенитъ разнебитени маси се мѣркатъ насѣдали хора съ изпити и загрубели лица, изпокъсани

Единъ апашки сондажъ.

На 24 дек. с. обѣдъ апашки правятъ посещение на банка „Градиво“ въ центъра на града бул. „Мария Луиза“.
Посещението е било твърде тържествено, съ необходимия церемониялъ: съ бомби, маски, ками, „горе рждетъ“ и пр. И на края на краищата успѣли да си вдатъ съ единъ подаръкъ отъ около десетина хиляди лева.
Празничитъ приближаватъ и тѣмъ вѣроятно сж имъ били нужни пари за дребенъ харчликъ.
Вѣрва се, че това е единъ сондажъ и че тѣ възможно е да посетятъ и други банки, или банкери и измолятъ по-чувствителни спомоществования.
Този е първия модеренъ апашки дебютъ въ Варна, който е излезълъ сиолучливъ. Умоляватъ се банкитъ и банкиригъ да бждатъ пощедри за такива културни цѣли.
Едно остава реразгадано — апашитъ били забравили да взематъ вжжета и случайно съгледали една макара конци марка „Синджиръ“ № 40, съ които вързали рждетъ на персонала.
Още на другия денъ всички банки, като се научили, изгорили концигъ, находящи се въ бюрата имъ.

Свѣтътъ пропада.

Споредъ едно съобщение на „Народна Трибуна“ нѣкой си виденъ английски ученъ заявилъ, че краятъ на свѣта г бжде на 4 февруарий 1929 г. когато пѣлвятъ свѣтъ ще се продѣне и пропадне.
И тѣй приятели, а особено приятелки: елате да се прегърнемъ. цѣлунемъ и простимъ, защото краятъ на нашето грѣховно съществувание приближава. Вие притежатели на бомби, варели, капи и бѣчонки съ всевъзможни питейни вещества, пуснете крановете да текътъ! Тамъ изъ дълбокитъ магазини, търкулнете нанавънъ пититъ съ кашкавалъ и пуснете сарделитъ да плаватъ изъ улицитъ! Колкото кайсеръ пастърма има овачени по разни куки и гвоздеи, нека бжде наризана на ситно изъ пространството, за да събира кой колкото иска! Жени, усмихнете се! Мъже, окопигете се! Побързайте всички да изживѣте колкото се може повече отъ живота си, защото то ще ви бжде кяра! Не се самооболщавайте, че ще продължите евоа животъ и задъ гроба, защото тѣй както ще се продѣне и пропадне свѣта и за гробища мѣсто нѣма да остане!...

дрехи и кални обуца, и наведени надъ шипенце съ ракия, старателно и мъчливо дозвипватъ и послѣдната капка. Его влиза другъ, мраченъ и мъчливъ, отива до тезгяха, бърка въ закрѣпения джобъ, изважда последната измачкана банкнота, и изпива си чашката на бракъ, безъ да се реши да седне около маситъ.
Честита нова година!
Свири нощната фортуна.
Въ комфортно мебелирания локалъ, около нареденитъ съ вкусъ мраморни маси и постлани съ плътенъ плюшъ насѣдали важно и съ сериозно настроени лица господа. По прѣститъ имъ блѣстятъ прѣстени отъ брилянти, а предъ тѣхъ по масата наслагани купчини банкноти и злато. Бавно се развърлятъ картитъ предъ всеки отъ седящитъ, бав

но ги изглеждатъ, бавно купчинитъ отъ банкноти и злато менятъ мѣстата си.
Честита нова година!
Свири нощната фортуна.
Мрачно кафене въ забутана улица. Въ дъното, върху една маса наблегнали се множество хора и около тѣхъ, накачени върху столове и пейки, двойно повече надвесили се надъ тѣхъ. Предъ наблегналитъ се надъ масата хора стоятъ малки купчинки отъ дребни пари, които тѣ грижливо пазятъ съ едната ръка, а съ другата подхвърлятъ заровете. Всички сж възбудени и въ тряскаво състояние. Всѣко търкулване на зароветъ предизвиква всевъзможни жестове, гримаси, възклидания и словопровзношения.
Честита нова година!
И. А. Волний.

КИНО РАНКОВЪ
Петъкъ, Сѣбота
и Недѣля

Пристигна многоочаквания
грандиозенъ социаленъ филмъ

НЕИЗВЕСТНАТА
(La femme)

споредъ безсмъртната драма на Анри Бисонъ. Съ участие на очарователната кино актриса
Паулина Бисонъ.

Нашият интервюта.

Интервю
съ г. Ал. Василевъ.

Намърихме общественика въ ком-фортия му кабинетъ. Прие ни много любезно, рѣкува се съ една куртуазия на стариненъ благородникъ. Хоръ отъ херувими пѣше: „Боже царя храни“.

— Много ми е приятно че имамъ честта да срещна единъ отъ прѣд-ставителитѣ на многоуважаемия ви в-къ „Морски бич“.

Драго ми е, че ме споменахте още въ първия брой на вашия в-къ. А сега съмъ всецѣло на услугитѣ ви — допълни той.

— Г-нъ Василевъ, единъ въпросъ: съ какво се занимавате вие, неморний борецо, по настоящемъ въ едно време на затишие въ политическитѣ борби?

— Систематизирамъ политическитѣ си рѣчи отъ 24 години и мисля да ги вздамъ наскоро въ луксозно издание.

— Отказахте ли се отъ русо-фильството си?

— Кой, азъ ли? И той погледна къмъ иконата, предъ която мѣждеше кандило. Вгледахме се добре въ иконата. О, та това бѣ портрета на руския царь Николай II.

— Живъ е той, живъ е! промълви г. Василевъ и се прѣвърсти. Следъ малко заговори съ боговдъхновенъ платосъ:

— Млади момко, всичко прощавамъ на българския народъ, но нѣма да му простя заблудата, която той цовѣрва, че Портъ-Артуръ е падналъ. Не, Портъ-Артуръ е въ руски ръце.

— Г-нъ Василевъ, вѣрвамъ, че е въ руски ръце, но за България да говоримъ.

— България безъ Русия е като муха безъ глава. Въ моятъ рѣчи азъ го подчертавамъ на всебже.

Тази България мъчно може се оправи. Да ви кажа ли, азъ съмъ на мнение да тръгна като апостолъ, и я просвета.

— Отлично, г. Василевъ.

— Да, просвета ѝ трѣбва, не партизанска, страстна кална партизанска просвета, а напримеръ: какъ се гонятъ гжски, какъ се вадятъ глѣстии отъ просото и пр. Азъ да стана м-ръ единъ день, дай Боже, всички дейци ще ги насочатъ въ това поле на просвета. България има кекава буржуазия, която не може и въ селска кръчка да прислужва.

Argoros, вие, вѣрвамъ сте чули за моятъ дѣла в с. Дишудавъ.

И г. Василевъ ни показа единъ филмъ съ своя проекционенъ апаратъ — какъ самъ той пренасанъ съ кръчмарска престилка прислужва на неговитѣ мили селяци, за които не скъпи ни време, ни спокойствие.

— Гражданино, и въ друго поле трѣбва да се работи — тѣ гжскитѣ и не толкова угоени пакъ се ядватъ, но кой да ги яде...

Тамъ е въпроса. Ние ли, тѣй наречената буржуазия — или комуниститѣ?

Та, видишь, и въ това направление трѣбва да се работи. Разбира се, че вие трѣбва да ядемъ гжскитѣ, но баремъ ако ги ядемъ печени съ зеле и съ червено вино, то народа да яде поне супа отъ дреболии, защото, защото запомнете добре: когато ще дойде редъ да ги ядатъ комуниститѣ, тѣ ще изядатъ и яйцата и перушината имъ — гладенъ народъ въ нашата страна не може да има. Кооперации, бабанъ. Азъ

Смъртта на нашия редакторъ.

Миналата недѣля, въмъ 1 часа следъ обѣдъ, когато една отъ нашитѣ редактори е отишълъ въ дома на искусствата, едва единъ младежъ отъ единъ отъ църковнитѣ хорове въ града ни и героично започва да иска известни обяснения. Понеже редактора ни се намиралъ въ постъ и молитва по случай предстоящитѣ светли празници, не благоволилъ да наруши смиреността си. Това още повече разярило младежа, който започналъ да заплашва съ куршуми. Нашия редакторъ, който е много слабъ въ героическо отношение, за да не прави трудъ на въпросния господинъ да си хаби куршумитѣ, веднага лѣга и умира. Следъ това благоволилъ собствено-рѣчно да напише споа

Некрологъ

Драги мои брата,

Азъ вече не съмъ между живитѣ. Но за да не ви сполети и васъ моята участъ, вслушайте се въ моятъ скромни съвети: денемъ ходете винаги съ затворени очи, а ноцемъ ги отваряйте. Не виждайте другитѣ какъ правятъ, а гледайте. Вие нѣщо да направите. Изчистете вашитѣ глави отъ равенъ баластъ, като съвѣстъ напримеръ, който само може да ви тежи. Никога не носете свое собствено мнение — всѣки срещнатъ има достатъчно такова — услужвайте си съ него. Не говорете, освенъ когато мълчите — и, вие ще имате дългъ, безконеченъ животъ, и нѣма да бъдете привудени, като мене преждевременно да предприемате такова дълго пътешествие, и то безъ балтонъ вередъ тоя съваващъ студъ.

Сбогомъ мили брата.

Азъ умрѣхъ. Богъ да ме прости!

Лесно се кантардисватъ.

Въ „Юнашкия Салонъ“ се дава „Тайнитѣ на Харема“, отъ „Свободния Театръ“, артистътъ Русковъ се обръща къмъ зрителитѣ: „Най лесно се кантардисватъ всички вие, жени, само да ви погледне нѣкой“...

Всички жени навеждатъ глава въ знакъ на съгласие. Нивоя не е по-смѣла да протестира.

Причината.

Въ понеделникъ на интимната вечеръ въ Домъ на искусствата, една певица изпълни нѣколко номера. Малко слѣдъ това, единъ отъ посетителитѣ ѝ забѣлеза:

— Вие тази вечеръ изглеждате много унила, като чели нѣмате на-строение, зашто?

Многоуважаемата артистка вместо отговоръ, извади навънъ празнитѣ дъна на джебчетѣ си.

имамъ 319 проекта за кооперации. Да има кой да ме слуша, дѣла България ще превърнемъ на кооперация — единъ видъ Царство Кооперация България.

Прочие, това сж дълбокитѣ идеи, които ме възлудватъ днесъ, ще ме простите, че отъ заднитѣ врата навѣздохъ службогонци, до виждаване, елате при по-спокойно време.

Ние се сбогувахме и г. Василевъ ни подари една малка иконка и една муска. Хоръ отъ херувими негрѣвжнато пѣше: „Боже, царя храни!“
Silvio.

Женитбата на Царя. Сватовницитѣ. Зестрата.

Дочухме слѣдния разговоръ между добре осведомени върху въшната ви политика лица:

— Защо отъ известно време между България и Ромжния се размѣнятъ такива любезности?

— Защото Ромжния иска да се сватосаме.

— Какво сватовство?

— Ехъ, какво, да оженимъ нашето Царче за ромжнска принцеса.

— Аха — затуй — владици, патрици и пр. дойдоха въ София.

— Да, за това, а не за освещаването на черквата. Слушай, на ухото да ти пошепна — вашитѣ сватове, поставили въпроса за зестра. Земаме какъ булка, но съ зестра, (по-тихо)

— Добруджа до устието, каже, на Дунава съ Черноводекия мостъ барабаръ. Тогавя нѣма да има нужда отъ постройка на новъ мостъ — мостъ за добри отношения ще бже и самата женитба.

— Е, само това ли?

— Е, че щѣли, казватъ, да даватъ газъ, чамъ, вино и култура... Съ едно условие обаче, българския народъ ще подпише единъ договоръ, че не ще сваля царя, нито династията му. Отъ това се опасявала ромжаската кралица — майка, която ожени две дѣщери за два краля — гръцкия и сръбския. — На гръцкия му ладоха задгранична отпуса, изглежда и на сръбския му предстои такава.

— А бе, брате, харно ни е Царчето. Нека ни дадатъ Добруджа за зестра, че ако искатъ и 1000 договора да имъ подпишемъ. Ние тачемъ договоритѣ, когато съ убийствени, а този най-добре ще пазимъ.

— Хубаво, ама въпроса билъ недорешенъ. Ромжнскитѣ женихли отишли да искатъ нови съвети. Следъ и. г., вѣролно следъ като се връсти водата, има се всяка надежда сватбата да стане.

Комисия въ банята.

Комисията по продаване билетитѣ за вечеринката на чиновницитѣ по съдебното ведомство въ Варна, въ усърдието си се втабурва она денъ въ мъжката баня, където била приета много добре. Предстояло посещение и на женската баня. Кандидати за комисията сж се явили 23 души.

Щели да бждатъ избрани съ тайно гласоподаване. Вѣрваме, че и въ женската баня ще се окаже на комисията нужния приемъ.

Благородство.

Многоуважаемиятъ председателъ на търговската камара г-нъ Коста Геновъ като прочелъ въ миналия брой на „Морски бичъ“ наставленията къмъ питомцитѣ на търговското училище и академия рекълъ:

„Толкозъ даскали и професори поддържаеме въ тази школа, но никой не можа да изкаже такива хубави напътвания къмъ младото търговско поколѣние, браво“. И веднага разпоредилъ да се откупятъ 200 течения отъ в-ка ни и да се четатъ въ часоветѣ ведно съ най-сухитѣ предмети, отъ възпитанницитѣ на търговското училище и търговската академия.

ИЗЪ ПЕЧАТА.

Политика предава едно съобщение отъ Лондонъ, че нѣкой си чиновникъ, следъ като е стоялъ дълго време безъ работа, получилъ назначение съ добро възнаграждение и веднага отъ радостъ падналъ и умрѣлъ.

Ето вредата отъ равни възнаграждения! Добре че нашия финансовъ министръ з а я в и: никакво възнаграждение за чиновницитѣ нѣма да има, та малко се успокоиха. Иначе, вижъ че започнали да падатъ и умиратъ.

Женско огледало

съобщава, че въ единъ вестникъ въ Ямайка бѣло напечатано обявление отъ нѣкой си милионеръ, вдовецъ, който търсялъ жена дебела, не по лека отъ 100 кгр.

Би трѣбало за по-голяма женота да се спомене и занятието на тоя милионеръ, който сигурно е каспинъ, а тежестта отъ 100 кгр. за живо тегло ли се отнася?

Вестникъ на жената

пише, че въ Франция напоследъкъ се въвели на мода възненитѣ чорани.

Чудо станало! У насъ тая мода отдавна съществува. Хемъ не тѣй чорани отъ слаба, тънка въликъ, ами дебела колко прѣстъ, на чакръкъ предена.

Политика

предава едно съобщение на Чикаго Трибюнъ че въ Нюйоркъ се основао дружество което съ наснаственни мѣрки щѣло да се бори противъ голитъ (к. н.) жени въ театритѣ.

Ние сме твърдо убедени че веднага всички мъже отъ Ню-Йоркъ сж се записали за членове на поменатото дружество.

Дали не се приематъ за членове и чужденци?

Зора

съобщава че отъ 90 мадържали въ столицата конкуренци изпитъ за основни и прогимназиални учители, 74 сж жени, а само 16 мъже.

Отъ тоя фактъ могатъ да се извадятъ две заключения: или процента на женитѣ е много по-голямъ отъ тоя на мъжете, противъ което ние нищо вѣваме, а даже бихме се радвали, или че женитѣ сж станали отъ насъ по умни, въ който случай не ни остава друго, освенъ да потърсимъ вриенъ върби и доброволно да закачимъ примкитѣ на врата си.

Женско огледало

дава съветъ какъ низкитѣ могатъ да ставатъ по-високи и пише: да заковатъ единъ гвоздей на високо мѣсто и всѣка утрина да се опитатъ да го настигатъ и съ течение на времето ще се удължатъ.

Дълга процедура! Ами не е ли по-добрѣ, единъ да я улови за главата, другъ за краката пѣкъ да я дърпатъ... Хемъ по-кратко, хемъ по-практично, пѣкъ вѣрвамъ и по-результатно...

Още първоначално исторически белажки за Гагаузлиандия.

Нашата многоуважаема читателка г-да Хасанба, която е следвала съвсем интересен исторически развой на културния и стопански живот на Гагаузлиандия, има любезността писмено да ни напомни за някои особености на Гагаузлиандия. Във интереса на четивата на която сме се посветили да служим като историци, ние веднага се справихме съ археологическите издирвания и етнологически разучвания и намерихме следното:

Специалните им автомобили от една магарешка сила сж се наричали „ешекомобили“, имали сж една подвижна скорост от 3700 крачки (минутъ тогава сж били непознати) въ часъ, и вместо бензинъ употребявали буревъ, лозови пръчки или слама. „Ешеккомобилитъ“ имали много сложен механизъм, който особено се разстройвал при ерещата съ другъ „ешеккомобилъ“ или при пътуването, когато се изпречвал на насреща му бивръ. Никакъвъ механизъм не е билъ въ такъв случай въ възможност да подтикне към движение „ешеккомобила“.

Неправилно е мнението на някои историци, че гагаузлиандския говоръ билъ сходенъ на „францеза“ и че следователно билъ заетъ отъ тоя последния. Напротивъ, (плато се има предъ видъ предисторическото произхождение на гагаузлиандцитъ), то ако между тѣхния езикъ и тоя на „французитъ“ има нѣкакво сходство, трѣбва съ сигурност да се твърди, че тия последнитъ сж заимствували отъ езика на първитъ.

Въ нашата „карта на Гагаузлиандия“ ние посочихме само областитъ населени въ компактни маси отъ гагаузлиандци. Ако ние искаше да включимъ и ония мѣста където живѣятъ гагаузлиандски малцинства, нашата карта би трѣбвало да обеме въ такъв случай и Европа, Азия, Африка, Америка, Австралия и още три села.

Занятието „Бааджи“ е било предисторическо занимание на гагаузлиандцитъ. Тогава, когато упражнявайки това занятие те добивали единъ плодъ отъ който пѣкъ извличали навесенъ сокъ, който тѣ много употребявали. Но когато вследствие на климатически условия тоя плодъ започналъ да не вирее, тѣ напуснали това занятие и се отдали на „океледжиджкъ“, което пакъ било неразривно свързано съ занятието „ражджиджкъ“.

Нюшна.

Кой каквото има — такова подарява.

Слѣдъ късна полунощъ върнахме се отъ новогодишна вечеринка. Азъ я изпроводихъ до дворнитъ порти.

— Лева нощъ, нека всичко най-хубаво бѣде венецъ на твоитъ сънища.

— Само това ли? Не трѣбва ли още ящю? Ето, заорява се вече.

— Наистина, честата новата година. Щастие да враси челото ти и рози да обсицатъ твоя път.

— Първиятъ ми новогодишенъ подарѣкъ — суха благопожелания!

— Но тукъ по това време съ какво мога да те дая дете? Азъ нищичко пѣмамъ...

— Лажешъ! — дяволито ме пресече тя.

— Наистина, повѣрвай!

— Ти можешъ съ най скъпия дарѣ да ме наградишъ, но виждамъ че се скъпвашъ...

— Повѣрвай ми, азъ...

— Помисли! — и повелително пристѣпи къмъ мевъ. Азъ осещахъ вече дѣхътъ и на лицето си.

— Но наистина, азъ...

— Цѣлуйай, глупакъ!...

Подсети ме. Нищо че малко късно. Защото следъ това азъ й доказахъ колко съмъ щедъръ въ своитъ новогодишни дарения...

„Св Спирдонъ“ въ Варна.

Не че самия светия е дошелъ въ града ни, а денътъ въ негова паметъ, който общаритъ чествуватъ като свой патроненъ празникъ.

Яде се жито, тѣлта се нафура, пѣ се виво и ракии и тамъ всѣкаква ичкия и дойде редъ и за речи.

Елинъ говори за това, другъ за онова и най после единъ виденъ нашъ съгражданинъ — общаря г. Хр. Богдановъ каза:

— Ние сме свидетели че почти всѣка седмица се празнуватъ юбилеи на 10, 15, или 20 годишни дейностъ на наши артисти, писатели или общественици. А между насъ има хора, които сж посветили цѣлия си животъ на своя занаятъ, въ служба на обществото, работили сж по 30—40, дори 50 години и някои не се седа да имъ устрои юбилей на тия скромни, но заслужили труженици.

Напълно правъ е въ своето възмущение нашия многоуважаемъ съгражданинъ. Още повече, че измежду празнуващитъ юбилари „артисти, писатели и общественици“ има много, които едва ли сж заслужили на обществото колкото и единъ кундураджийски чиракъ. Но ние съветваме скромнитъ общарски труженици плато сж свивнали, да си я каратъ безъ юбилей защото я на тѣхъ цената твърде усилено взе да пада.

ПРОВИНЦИЯ.

Разградъ — Презъ черния мантиелъ на монументално невежество, и въ нашия градъ има проблиски на ексцентричности. Така например: нашия задрѣматъ въ скутоветъ на Дели-Ормана градъ извѣднажъ се пробуди отъ громкитъ афиши за устройванитъ всевъзможни курсове: безработни, търговски, биярдни, табладжийски, картоиграчески, счетоводителски, танцувални, ловни, ветеринарски, стенографки, вегетариански, гимнастически, любовни-практически и др.

Образувани сж напоследъкъ курсове за безбалтонитъ съ задача да се намери начинъ за прѣдпазване отъ севернитъ влияния. Събраията си тия курсисти ги правятъ въ градеката баня, гдето ужъ хавата е тропическа, но все пакъ нѣма разлика отъ вънкашната температура.

До Чучело-Усси.

Чучело, ти нѣвга ми пѣше приятно: Момиченце бѣхъ азъ тогава прѣкрасно. Минаха дваадесетъ вече години И днеска отново азъ чухъ псевдоними Познати на мене и никоя друга.

Тѣй трѣбва да бѣде, че азъ съмъ съпруга На мжжъ, що ревнува ме силно, Чучело!... Азъ трѣбва да казвамъ на черното — бѣло, Тѣй както ти мене Madame назовавашъ И виѣето Madame ти да въ ета поставяшъ.

Селма.

Отивамъ на реферата и ще ви го съобща допълнително.

Аргорос: тъкмо въ този моментъ по радиото ни съобщиха, че се сформировали ваксаджийски курсове и реставрирала бозаджийскитъ.

Пловдивъ. — Девпци и ергени, влюбени и вакантни! Особено ние послѣднитъ, всички въ танцуванитъ курсове на „Майчина грижа“. Тамъ, срещу нѣкаква нпщожна сума отъ 150 лв. ще се научите грациозно да танцувате, елегантно да приотгяпвате, и гъкаво да се кършите. А веднѣжъ придобили тия три качества — живота ви се усмихва: познанства, любовъ, бракъ.

И всичко това само срѣщу нѣкаква скромна сума! П. В.

Русе — Русенското Чирашко-Слугинско Дво „Ибрикъ, метла и лопата“ устройва голѣма литературно музикална вечеринка съ следната програма:

1. Хайде Маро на хорото — дружественъ маршъ.
2. Ни гробищата за жито — изпѣлнява съ подемъ рчания Йоргу отъ Калугерци.
3. Де си майко да ме видишъ — пее немия Петъръ отъ Разградъ.
4. Чупене на пияти и разни чаши — нагледно моделиране отъ кекемето Петъръ.
5. Какъ припкатъ елуинитъ — имитира кучия Маринъ Горитката.
6. Чиракъ влюбенъ въ слугина — диалогъ между Мариола Фефето и — Уауна кекемето.
7. Влюбени въ господаркитъ си — сценка, изпълняватъ всички присѣтствующи.

Анета Драскинъ.

Горна-Орѣховица — (Телеграма) Днесъ по случай празненствата на свети Спирдона, изъ горноорѣховскитъ улици и заведения плѣзнаха безброй паяци — дребни и едри, и лето намериха бомби и шишенца впиха пипалата си и смучаха до късна полунощъ. Сжщо и вичката прочута наша белъ пастьрма е унищожена отъ тѣхъ Голѣма напасть ни налетя. Добрѣ че тия паяци се появяватъ само въ годината веднажъ — на Спирдоновъ-денъ. Тир-То.

В Р. Въ Горна-Орѣховица съ названито „паяци“ наричатъ общаритъ.

РЕКЛАМИ
за „Морски бичъ“
се приематъ въ администрацията ул. Бдинска 13

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ

на „Морски бичъ“.

Дядо Иванъ — Тукъ. Като разгърнахме архивата ви съ „най-хубавитъ любовни писма“, които ние сте ценорирвали и ги прочетохме, едва ли не препаднахме отъ любовенъ екстазъ и разстройство въ нежно — чувствителнитъ органи. Отъ идущия брой започваме печатането имъ.

Гражд. — Тукъ. Интересно е навсгива, между паяковетъ изведнѣжъ да се появи и „бикъ“. И то голѣмъ, черенъ бикъ. Само, че това ние трѣбва да удостоверите съ подписа си. Ето защо, молимъ ви, наминете къмъ редакцията аз да подпишете дописката.

Верходъ. — Тукъ. Нѣщо ще използваме. Пратете и другитъ, та може да се направи обща комбинация.

Klaudus — Тукъ. Добре сте разбрали целитъ ни. Следвайте ги, и ние ще имате животъ като „мехлемъ“, както на земята, тѣй и на небето. Нѣщо ще използваме.

Харпунъ. — Разградъ. „Здравейте колеги“ — здрасти колега! Къде сте забървали такъвъ? Почакайте, по полка. Малко порботете, да се видимъ, да се опознаемъ. Пѣкъ ние: добъръ денъ... и — може ли така! За „английския“ ще се справимъ и съобщимъ.

П. В. — Пловдивъ. Разбира се, разбира се, че нашия вѣстникъ за Пловдивъ е като „продуктъ“ отъ първа необходимостъ. И то не само за Пловдивъ разбира се. Но сжщо разбира се трѣбва и ние още много да работимъ, разбира се, за да станете единъ добъръ сътрудникъ, разбира се. Но това да не ви отчайва разбира се.

Анета Драскинъ. — Русе. Ще камаме да видимъ дали „винаги одобренъ материалъ“ можете да пращате. Отъ многото, малко използваме. Та трѣбва да имате предвидъ, че ако искате по много да използваме, ние ще трѣбва още по-много да пращате.

Шуменъ. — Муртъ. Редакционитъ паякове сж виновни за участята на вашия ръкописъ. Поравходете се къмъ кошкочетъ — може да намерите оригинала му...

Азъ — Ново-село. Идеята ви за въздържане отъ разни водни ичкия средна тукъ неочаквано много подържници. Цѣлия ни редакционенъ персоналъ заедно съ тоя на печатницата съ радостъ е възприеха.

Васъ да питаме — тукъ. — И ние „васъ да питаме“: ваша ли бѣ по-раншната дописка пакъ почти на сжщата тема? Ще комбинираме и нѣщо ще използваме. Желаетъ по честичко „насъ да питате“.

Селма. — Тукъ. При таква нежни чувства, може ли толкова кораво сърдечие?

Селмалина Селма-ла. Че пове въ редакцията ела!...

Нюшна.

КАЗИНО „СПИРДОНЪ“

всеки празникъ „матине“ отъ оркестара подъ диригентството на известния виолонистъ г. К. Кировъ.
Добре уредена кухня. — На абонати се прави отстъпка.

Театрални яЩп-

Трудолюбивия и гадантливъ капелмай^туръ на фдотонахв музика *г> Ал. Наумовъ ое премества въ * Со1рия.*По тоя случай, дома на Йокуртват^а; въ Варна, му устрои прощах^нъ^концертъ.

Но^ паради този „ирощаленъ“ концертъ, азъ мисля, че г. Наумовъ не трябва никога да ни прости. Защото, тоя който не умее да цени своите труженици, той не заслужава и тяхната прошка.

Кждъ бѣха тия многобройни слушатели и обожатели на г. Наумовъ, които сж го въздигали и аплодирани по концерти, локали и вечери?

Кжде бе онази хилядна маоа, която се тълпеше предъ бюфета на морската градина да ое наслаждава на неговата динна музика, по десетки пжти да го аплодира и той винаги отвивчивъ и любезенъ да имъ ое отплвца?

Уви, въ салона немаше нито единици отъ тая хилядна маса.

Може би тия „обожатели“ на пекуството сега отпочиваха отъ неколкократното посещение на пребиваващата въ града ни оперета, в увесени въ блаженъ сънъ и сладостни възделения да разеждаватъ дърху алегоричните слова на оперетния премиеръ: — „Мадамъ Помпядуръ, юкде ви е мишата дупка та да ое скрия

Щаетдивъ е градътъ ни — съ годена честь бе удостоенъ: тукъ се даде бенефиотъ на оперетната премиера г-жа Сълплшва-Станева, в ое устрои юбилей на дпригента на сжщата оперета г. Д-ръ Коста Тодоровъ.

Равбира ое, че у насъ нема законъ противъ бенефисите и юбидеигв. Нито пъкъ има каден харни разписания за точно определяне времето, когато да се даватъ те.

Но не мисдятъ ди утроихелите на бенефвои, че за да искятъ отъ публиката на извеетенъ градъ да бждатъ извънредно възнаградени — каквото възнаграждение се явява именно бенефиса — трябва в тѣ да сж дали на тая публика поне по-големата си часть отъ своята дейность.

Вѣ: такъвъ случай любопитни еме да внаемъ въ какво се е израввла дейността на бенефицинката въ града ни, освенъ въ слу чайното и минаване превъ него?

А за г. Тодоровъ ще квжемъ еамо: дали неговата дейность е 20 годишна — пие не знаемъ. Некога имаше традиция да ое устройватъ юбилей за 50 и 25 годишна дейность. Но ако могатъ да ое устроятъ такива и за дру го число години, защо те да не бждатъ на числото 15, 10, 5 — пъкъ даже и по-малко — въобще, дето и когато бжде по удобно и по угодно.

Тичайте! Тичайте!

При магазатъ

„ЦАРЬ БОРИСЪ № 4
до хотелъ „Лондонъ“ голема изложба

ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

Морсги изделия и галантерия
пристигнаха за празниците
Цени вай-износни.

Джуровъ.

К Ш ПРОШЕКЪ

Днесъ Неделя

И ПОГЕДЕНЪ ПЖЪ СЕ ДВА

КАРМЕНЪ

съ участието на известните Пола Негри и Харри Лидке.

За нова година дирекцията ще поднесе като подаръкъ на Варненци

Това е единъ отъ редките филми, който докарва въ възхищение всеки зритель. Въ рамката на чудесни природни среди, между покрити съ снегове планини, ДЕТО върлуватъ бурите, се разиграва една трагикомедия. Всесветския зимеаъ курортъ Сень Морр.о. е представетъ въ най-гольмъ разкошь. Веселби и забавления въ истински зименъ рай, свързани съ всичките зимни спортове. Участвува и известния Боби Додъ.

Томболата на Дома

на Изкуствата.

— Купи ли билетъ ва новогодишната томбола на Дома на Изкуствата?

— Водко искахъ, но не можахъ: влиза въ кафенето артиста Щ, Поповъ съ цвль снопъ билети и вика: човали брашно, кожи, сандъци съ ликьори, човали съ жито и пр. и пр. само по 5 лева билета, че като се урнаха, разграбиха ги и туй то.

Следъ него идва Гандевъ и той носи билети и вика: тантели, кордеди, коняци, шекери, брадви, ба-стунни, макари, америвани, хасета, мисиръ за прасета ... и техъ разграбиха по 20, по 50, по 100.

— Азъ пъкъ си купихъ 1 билетче. Идва кротко въ кафенето артиста Мумджиевъ и тихо ми дума: искашъ ди за 5 лева 1 човаль брашно?—Да. Грабвай едно билетче. Огдъгнахъ си; за 5 лева 1 човадъ брашно, де такъвъ келеппръ!

— А че Мумджиевъ на всички обещавалъ по 1 човадъ брашно. Колко сж въ томболата?

— Кой ги внае, може да сс ото.

Търсятъ се

РАШШЕ1 Ш А Ш

за тъкане саржци (чалми)

80—100 лева надница.

Справка всеки день манифактурния магазинъ ул. Габровска № 11.

Дмъзъ ва Искрата

Урежда весело посрещане на новата година въ салонъ „Прошевъ“ на 31 того.

Освенъ музикалната часть ще се разиграе най-щастлива „Томбола“, иа събрани подаръци отъ целия градъ на стойность по-вече отъ 35 хиляди лдва съ 4 хиляди билети по 5 лв. единия й съ 1700 печалби.

Ще има танци, опитване ва щастие и пр.

ШСЯИЗДАТЕЛЪ ТМ:

га „МОИТЕ преображения“ 10 експресионистични фрягменти.

Споразумение: М. Йордановъ
Лидия XIII, № S2.

Дивни ресторантъ „Елитъ“

Кокетно въ обятията на хотелъ „Лондонъ“ екрить, Който еднажъ отъ твоята кухня вкуси е, Нивга не ще те напусне, Не ще те напусне, защото, Всичко въ тебъ е все отбрано, Елигъ: И госбитъ, и ликьоритъ и виното, А персонажа — руски благороденъ Елитъ, Готовъ си вмьсто да ти поднася той, Ти да му служишъ и въ студъ, и въ жега и въ зной, А пианистката ти съ усмивка лучиста, А обстановката ти спретна чиста? Най-подиръ секретата ти е разкритъ:

На годината единъ пжтъ яжъ, но въ „Елитъ“ I

ВЪ МАГАЗИНА НА
БРАТИЯ МИЛЕВИ

(срещу хотелъ „Парижъ“)

Пристигнаха равни бижутерийни стоки, СТЕННИ И ДЖЕБНИ ЧАСОВНИЦИ отъ най-реномираните Фабрики „Омега“ и „Юнгхасъ“. Изработваме годежни и венчални халки, рубинени и брн-лянтени пръстени и др. съ изискано съвършенство и модеренъ вкусъ.

ИНЖЕНЕРНО-АРХИТЕКТНО БЮРО

проекти за здания

Готови проекти ва типове постройки. Предприема да сгрон в завежда постройки отъ 50 хил. лева нагоре, каквито сж на западъ тѣй наречените работнически жилища.

„Nirvana“ „Nirvana“

Само за м&же, мушамички пробвани и гарантирани само въ бръснарйица

в а а п „Д € 3 ЛТЗ ЗF» 37" Д . Ж .

„Nirvana“ ул. „Царъ Борисъ“

А^иввяи

^Nirvana*

Пристигнаха най-финни платове
•вюнад «за, к о о т ю м и

Пещ **Н** JB11IP нищи
Цени най-износни само при
КЖРШЕВЪ СЕ БОЯДЖИЕВЪ

% Въ поішината Т Д-ръ Д. Цоневъ 2

(ва Мусалата до обществения отолъ)

ее прегдеждатъ и лекуватъ болни отъ вжтрешни, нервни, гинекологичеоки и венерически болести.

Правятъ ое изследвания на връвѣта и др. 2-2

ВЪ Варна

Дамски модни обувки, редкостъ и за Виена, не еамо 8а Варна
пристигнаха Л (fa Гр) [\ Ш Сжщо в мжж-
въ магазинъ JA Ъ П M IA • жи обуща

P a n t e r — P a n t e r